

Er Sikkerhed stillet for et lavere Beløb, eller er flere Sikkerheder stillet efter hverandre, bestemmes Virkningerne i Mangel af Overenskomst mellem Parterne af Retten, saaledes at Grænsen for Ansvar et ikke overskrides.

§ 263.

Har Rederen udbetalt alt, hvad der efter Reglerne om Begrænsning af Ansvar et paahvilede ham, og viser det sig senere, at andre Fordringshavere havde samme eller bedre Ret, er Rederen ikke pligtig at betale noget yderligere, saafremt det maa antages, at han, da Udbetalingen fandt Sted, ikke kendte til disses Krav og ikke ved behørig Undersøgelse kunde have skaffet sig Kundskab om dem.

Den Fordringshaver, der har oppebaaret, hvad der rettelig tilkom en anden, svarer med det oppebaarne Beløb for dennes Fordring, saafremt han havde Kundskab om den, da han modtog Betaling.

§ 264.

I Tilfælde af Søgmaal eller anden Retsforfølgning mod Rederen for en Fordring, for hvilken hans Ansvar er begrænset, kan det paa Begæring af Rederen bestemmes, at Arrest eller Tvangsfuldbyrdelse i anden Formue end Skib, Fragt og Fordringer, der efter § 268 er Genstand for Søpanteret, skal udsættes i saa lang Tid, som behøves til Salg af Skibet og Fordeling af Købesummen.

§ 265.

Er Underbortfragteren af et Skib eller den, der har faaet det overladt af Rederen til Brug i Søfart for egen Regning, eller en Ejer, der ikke er Reder, ansvarlig i Tilfælde som nævnt i § 254, faar Reglerne om Begrænsning af Rederens Ansvar tilsvarende Anvendelse.

§ 266.

Hvis en fremmed Stats Ret overfor dansk Skib har strengere Ansvarsregler, end dette Kapitel indeholder, kan Kongen bestemme, at tilsvarende Regler skal anvendes overfor Skibe, der er hjemmehørende i denne Stat.

ELLEVTE KAPITEL.

Om Søpanteret og om Forældelse af visse Fordringer.

§ 273.

I sidste Stykke henvises til § 263 i Stedet for til § 79.

§ 274.

I sidste Stykke henvises til § 263 i Stedet for til § 79.

§ 276, 1ste Stykke.

Søpanteret i Ladning tilkommer følgende Fordringer:

1) Bjergeløn og Bidrag til almindeligt Havari eller til Omkostninger, derfor deles efter § 136 eller § 218, 2det Stykke.

2) Fordringer, der grunder sig paa, at Bortfragteren eller Skibsføreren i Henhold til sin lovbestemte Fuldmagt har truffet en Aftale eller Foranstaltning eller gjort Udlæg for Ladningsejernes Regning, samt Ladningsejeres Fordringer paa Erstatning for Gods, der er solgt til Fordel for andre Ladningsejere,